

most se strojem a mlátičkou p. Kovaříka.

Ze So. Omaha dli zde návštěvou pani Zástěrová a slečna Dienstbierova, sestřička p. B. Dienstbiera, lékárníka v lékárně p. Boreckého.

Dr. Edv. Chaloupka a jeho mladší bratr Hugo, přijeli z Omahy; poslednějším vypomáhá Wilberské hudební kapele při karnevalu.

Pan Henry Svoboda spadl nedávno s koně a musel být povolán lékař Dr. Šimeček ze Swanton, aby jej ošetřil.

Poslední týden a zvláště po čas karnevalu bylo zde z okolních měst takové množství známých, že jsme ani nemohli se se všemi setkat a nebylo nám také zaznamenat přítomnost všech. Bylo jich také tolik, že by celý list k tomu nestačil.

Pak že se nevyplácí oznamovat. V posledním čísle W. L. oznamoval p. Otto Aksamit ztrátu hodinek své manželky a za tři dny se nálezece přihlásil. Byla to slečna Chmelíková od Wilber.

Jiný z obchodníků tamějších jest pan W. H. Grothe, kterýž upozorňuje, že má hojný výběr Edisonových fonografů. Nalezeme nyní málo domovů na venkově, aby byly bez nějaké hudby a nejzajímavější a nejpohodlnější jest dojísta fonograf. Však záleží na tom, jaký fonograf jest. Edisonův byl nejenom nejprvejším, nýbrž uznáván jest též za nejlepší, vždyť je od toho slavného vynálezce Edisona. Jiné fonografy jsou více neb méně napodobeniny, ale ten pravý fonograf jest Edisonův fonograf, a když máte Edisonův, tedy máte hudební stroj trvanlivý, který vám nevrže a neskřípe za nějakou kratičkou dobu, nýbrž máte stroj nejlepší ze všech hotovených. A mimo to ještě jedna věc zasluhuje úvahy. K Edisonovu fonografu jsou krásné české zpěvy a hudební kusy k dostání, kdežto jiné fonografy mají všelijaké ohrdovačky a zpěvy šatanovské. Když jste v Dorchester, zastavte se u pana Grothe a dejte si zahrát některou z těch krásných dojemných českých písní, jako ku př. "Vesnička pod Šumavou," nebo "Kde domov můj," aneb Krylovo solo na kříd-

lovku, aneb některou jinou z několika tuctů českých písní a českých hudebních skladeb a dojísta že okřežete.

Pleasant Hill jest většinou českých osadníků "z Prostředka" bližším než Dorchester a jest proto velmi mnohým nejpříhodnější svou polohou, jestliže potřebují mletí a-neb mouku. Mlýn pleasant-hillský není ovšem rozsáhlý, ale jest dobře zařízený a poslouží poctivě a svědomitě výtornou moukou pšeničnou, jakož i žitnou. Přechtěte si o-blahásku pana Chas. F. Grothe a ne-máte-li dosud v obyčejí s mletím neb obilím tam jezdit, zkuste to jed-nou a nebudete litovati.

Přání všech krajanů "z Prostředka" vyšli dojísta všichni bratři Kunclové, kteří loni založili v Dorchester obchod se smíšeným zbožím, kterýž vede a řídí pan Mat. Kuncel, jež jest věru všem krajanům, kteří do Dorchester dojíždí, dobře znám. Jest to boдрá, veselá česká duše, která nikoho nezarmoutí, pro každého má slovo povzbuzení a ka-ždému svědomitě a poctivě poslouží. Proto také těší se tento závod velké přízni a hojnému odbytu, což zase má za následek, že zboží je stále dobré a čerstvé. Ti, kdož obyčej-ně do Dorchester jezdí za obcho-dem, znají to dobře a myslíme, že by se vyplatilo i mnoha jiným, je-zdícím do míst jiných, aby navští-vili Dorchester a zajeli si k panu Kunclovi.

S upřímnou lítostí poznamená-váme zprávu o smrti p. Antonína Aksamita st., muže, jehož odchodu lituje každý, kdo jej znal a jakých je málo, na něm se dobře osvědčilo pravidlo: ve zdravém těle zdravý duch. — Jím odešel jeden z těch zásadních svobodářů, kterým není svobodomyšlnost jen planou frází, neb příležitostným pláštěm, ale zásadou a přesvědčením beze vši vrtkavosti a obojetnosti. — Zpráva o jeho smrti překvapila každého, kdo jej znal, neboť vzor jeho stáří, 74 roků, byl zdravý, statný postavy, bílý vous, plně a červeně tváře připomínaly spíše šedesátníka. Mínu-lého týdne ochuravěl, dosti povážli-vě, ale při tom dosti byl ještě silen, že mohl přecházet když mu bolest, srdeční vada, ulevila, a po celou ne-moc byl úplně při zdravých sny-slech. V úterý 4. srpna k ránu spal příjemný spánek, z kterého se kol šesté hodiny probudil, aby po chvíli na to vydechl naposled. Po-břeh jeho konal se ve čtvrtce po po-ledni za ohromného účastenství na Národní hřbitov ve Wilber. K po-hřbu dostavilo se mimo řádu Praha, číslo 54., ZČBJ., ku kterémuž řá-du náležel, též i mnoho bratří od řádu Nebraska, číslo 3., z Crete, kde býval dříve členem. Bývali sousedi od Hallam, kde bydlival dlouhá lé-ta na farmě, dostavili se u velkém počtu, aby jej naposled vyprovodili a přišlo též mnoho jinonárodovců, tak že průvod pohřební byl dlouhý. Po jedné hodině vynesena těžká du-bová rakev, pokrytá věnci a květinami, do stínu stromů, pod nimiž si pan Aksamit, dokud byl zdrav, rád hověl. Po hudbě a zpěvu smuteč-ního chorálu veřkonali obřady ZČBJ. bratři J. V. Slepíčka, V. B. Průcha a F. J. Sadilek ukončil slovy o pů-sobení zemřelého. Na hřbitově vlo-žen opět na též obřadů ve skvostně vyzdobený hrob. Velké ú-částenství domácích i přespolních bylo důkazem, jaké vážnosti požíval a toho všeho bylo příčinou jeho pří-mé jednání. — Co jednomu z prv-ních osadníků zdejších bylo mu pro-dělati mnohé trpké zkušenosti, o kterých jsme jej slyšeli vyprávět a kterými se snad našim čtenářům za-vděčíme, když o nich pár slov pro-mluvíme, již k vůli naší mládeži, která nemá ponětí, již je nyní v po-hodlí a dostatku, co ti staří, než to vše připravili, museli prodělat. — Antonín Aksamit narodil se 24. června 1836 v Pavlově, okres Ún-hoř, kraj pražský a po odbyti o-

becných škol vyučil se u svého otce kovářství, kterého řemeslo bylo u Aksamitů jaksi dědičné a všichni hoši v rodině byli kováři, zároveň tak i nynější synové nebožtíka po-máhávali jeden po druhém otci a byli mu v kovárně pravou rukou. Po vyučení se řemesle, jak bývalo zvykem, odebral se jak se v Čechách říkalo, na vandr, aby nabyl zkušenosti v řemesle i vedlejších vědomo-stech. Po delší dobu pracoval v Lambachu, v Horních Rakousích, a nevrátil se do Čech až když byl po-volán dostavit se k odvodu, leč voj-ně ušel tím, že otec mu vymohl o-svobození. Na to se vrátil do Lam-bachu a v roce 1858 oženil se s A-loisí Rauscherovou narozenou v Nové Kdyni u Domažlic, která tam se svou matkou a sestrou žila a pracovala v továrně. Tam oba střá-dali, až konečně navrátili se do Čech do rodného místa, kde pronajal si kovárnu, při čemž jeho man-želka i přes to, že jim rodina stá-le přibývala, svému manželovi v ko-várně pomáhala. Zkušený již ve své době rozhodl se v roce 1869 odstě-hovati se do Ameriky. Měli již ten-krát šest malých dětí, a výlohy za přeplavné pohltily veškeré úspory, nezbylo nic než dobrá vůle pracovat, třeba do úmuru, a naděje na lepší budoucnost. Jeli po plachet-ní lodi a cesta trvala jim celých tři-nácte týdnů, na kterých zažili, můz-me říci, pravá muka, žízeň, hladu a zimy až k nesnesení a k dovršení všeho toho zemřelo jim malé dítě ani ne rok staré, které měla matka u prsu. Ráno zemřelo a večer bylo svěčeno vinám bouřlivého moře. Ze-mřelo hladem pro nedostatek potravy, kterou matka postrádala. Po té trapné cestě přistáli v Quebecu v Kanadě, kde se zdrželi několik mě-síců a pak odebrali se do Wisconsinu do Kewaunee Co., kde pan Aksamit pracoval při svém řemesle, až si nashradl pár set dolarů. Se svo-jí prozíravostí viděl, že kyné pro-něj a rodinu lepší budoucnost na farmě. Když odjížděl z Čech v roce 1869, připravoval se také jeho otec Antonín s ostatními syny do Ame-riky, ale jelikož mladší nevěděli kde by jej tu našli, ohlásil to ve Sla-vii a za krátký čas dostal zprávu, že jsou usazeni v Nebrascce v Saline okrese. — V roce 1870 pustil se za nimi a zabral si 80 akrů homestead v jihozápadním rohu okresu Lanca-ster, západně od Hallam, kde strávil svoje léta až do roku 1889, kdy přistěhoval se na zasloužený od-po-činek do Wilber. — Začátky na po-zemku byly tak krušné, zakoupili si potah, pár volů, naložili bedny a rodinu a beze všech přípravy složili na hořejších preriích, na míle vzdáleni od nejbližších sousedů a tak pod ši-rou oblohou spali. Druhý den pří-vezl mu jeho bratr, kterýž měl již koně, trochu prken z Lincoln, z těch zbudovali přístřeší, ale jen ze dvou stran stěny, dost co by se trochu před deštěm skryli. — Toho roku ještě něčeho nesklidili a úspory kte-ré byly ve Wisconsinu těžce vyděla-né, byly již také pryč a nějakého lepšího přístřeší museli mít, než nastala zima. Chodila tedy celá ro-dina do lesa několik mil západně na Blue řece, kde káceli stromy na roubené stavení. Do zimy postaven log house asi 16 při 16 st., kterýž je-ště dnes stojí pro památku na far-mě a který obývali až do roku 1889, kdy postaveno pěkné velké stavení. Po čase se okolí osazovalo novými osadníky namnoze Němci a p. Aksamitovi prospělo jeho kovářské ře-meslo, jakož i to, že znal důkladně německy, a často se stávalo, že když něčeho potřebovali v kovárně, šli za ním na pole, kde třeba oral a za-stali jej, mezitím co on šel do ko-várny pro ně dělat. — A tak po-malu časy se lepšily, přibývalo na poli, přibývalo ve stájích i na syp-ce, rodina dorůstala a také pomá-hala, z osmdesáti akrů homesteadu vlastnil pak celou sekci 740 akrů krásného pozemku se zahrádkami a

Nenajdete nikde

Tak hojný výběr, tak pěkné a čerstvé zboží, takovou ochotu a úslužnost a

tak levné ceny

jako v obchodě bratří Kunclové v

Dorchester, Neb.

Jestli to nevíte, snadno se o tom přesvědčíte. Jen je jed-nou navštivte. O přifeň krajanů žádají 111gr

Bratři Kunclové.

Pleasant Hill mlýn,

hotoví výtečné druhy mouky.

Přivezte nám náklad pšenice a zkuste naši mouku. Žitná mouka jest naší specialitou. Obilí krotíme levně a rychle. Zkuste nás!

10x2 O přifeň Vaš řáda

CHAS. F. GROTHE, maj. Pleasant Hill, Nebraska.

Edisonovy fonografy

Prodáváme Edisonovy fonografy, kterých jsou stroji poskytnutými nejlepší zvuk. Jest to nejoblíbenější Edisonův vynález, kterýž obsahuje veškerá nová zdokonalení a prodáváme je za hotové aneb na mírné splátky.

Edisonův fonograf jest původní mluvčí stroj. Máme zásobu 1,000 rekordů na skladě a všechny české rekordy, kteréž se nalézají v katalogu.

Jest-li chcete koupiti fonograf, přijďte se na ně podívat.

W. H. GROTHE, Dorchester, Neb.

Dr. J. D. CASE

Soukromá nemocnice.

Zvláštní pozornost se věnuje nemocem ženám a dětškým.

Poslouží neodkladně na zavolání.

Telefon 2. 111gr

DORCHESTER, NEBRASKA.

Hlavní sklad

prken, rámců a dveří, cementu, vápna a všeho stavebního materiálu.

Vypíatí se vám, když se u nás přepíatí na ceny a uvidíte naše zboží dříve než koupíte.

Všechny druhy nejlepšího ublí vždy v zásobě.

ROGERS LUMBER CO.,

E. R. WOOLRIDGE, říditel.

DORCHESTER, NEB.

pěknými staveními, které vlastní jeho synové. Z osmi dětí, pěti synů a tří dcer jsou všichni dospělí a dobře zaopatření. — Ještě o jednom jest se nám zřetelně a to bylo nej-trapnější zkušeností, jakou manželé Aksamitovi prožili, tak trapnou, že nyní, již po osmatřiceti letech při vypravování nám té události pani Aksamitová slyela. — Hned první rok, když se na pozemku usadili, šel nejstarší hoch Antonín asi desítile-ty, se svou sestřičkou Marií asi pětiletou s večerem, aby přihnali do-mu krávy, která se na blízkém ná-vrší pásala. Děti se nevracely v čas, i nastalo pátrání a hledání. Hledá-no a voláno po preriích po celou noc, ale odnikud žádného ohlasu, strašná to situace. Daleko široko jen pusté pláne, na kterých byli vci do-movem. Jen jediná naděje zbývala, že snad děti usnaly a druhý den že se najdou, ale druhý den zase vše-cko pátrání marno. Za několik dní našel pan Aksamit stopu, která se ale zase ztratila v trávě a tak to trvalo několik dní, až rodiče děti o-plakali a vzdali se naděje, že je najdou živé. — Děti prvního večera zbloudily a utrnacené na preri u-snuly, druhý den bloudily, až do-staly se vyhledověle několik mil k jedné německé rodině, jižně od do-mova svého, v místech, kde je nyní městečko Clontonia. Tam ostaly, ne-mohouce vysvětlit si jnou a odkud přišly a to trvalo asi čtrnácte dní, než je otec našel. Děti byly napolo nahé a jaké to bylo sledování, ne-třeba anišovat. — Druhoh neho-dou a to zase následující rok, bylo, že přišel k poranění na pravé ruce při trháni prachem velkého kamene,

kterého chtěl upotřebit při roubení studně, a skoro celý rok byl práce neschopen. To vše prodělali man-želé Aksamitovi, až se na ně slunce zplna usmálo, hojnosti a spokojeno-sti posledních let a žel jen, že smrt jejich štěstí ve stáří udělala konec. — Četli jsme nedávno v jednom anglickém časopisu, že jistý učitel kdesi (víme jistě, že to nebyl učitel naší Wilberské české školy), vyzval několik svých vzorných žáků, aby napsali nějaký zajímavý článek o včelách. Nejlepší pochvalu od pana učitele dostal jeden ze žáků, který napsal následující úvahu: "Včela jest počítána za zvláště vyvinutý tvor lmyzový, neb ona dává často ostré pokyny lidem, které jsou však bolestné a proto se nikomu při-liš nezamlouvají. Královna včel poroučí a vládne nad celým úlem tak jako naše máti poroučí naším celým rodině. Včela, jež náleží k ro-dině trubců, podobá se ve výkonech našemu tatínkovi, neb on také o práci nestojí. Máme ještě mnoho jiných druhů včel. Jsou mezi nimi: politická včela (political bee), spo-lečenská včela (social bee) a obžin-ková včela (hustling bee). Včela nejlepší ze všech včel jest hubičko-vá včela (kissing bee). K nám do-stavuje se každé neděle večerní do-bou tato hubičková včela a když já se náhodou přiblížím ku dveřím na-ší nejlepší svůtnice v tento večer, to vždy dostanu "příták," abych se ni-komu o práci této včely nezmínil. Mám-li tedy rozhodnouti, která ze všech těch druhů včel mne nejvíce zajímá, tu řeknu bez obalu, že ten nejlepší včelou na světě jest včela hubičková."